

NOVEL·LA > PREMI

El Biblioteca Breve descobreix el consagrat Saccomanno

● 'El oficinista' serà la targeta de presentació de l'escriptor argentí

|| ELENA HEVIA
BARCELONA

Que gran part del jurat del premi Biblioteca Breve desconegué qui és Guillermo Saccomanno diu molt de les tortuoses relacions de la literatura argentina i l'espanyola. A Saccomanno (Buenos Aires, 1948,) que

ahir va guanyar el premi organitzat per Seix Barral, li ha passat el mateix que a Ricardo Piglia o César Aira: els seus llibres eren una absoluta novetat a les llibreries espanyoles quan al seu país tenen consideració de mestres. I per alimentar l'enigma, Saccomanno no va poder viatjar a Barcelona a defensar la seva novel·la *El oficinista* perquè els metges, preocupats per la seva tensió arterial, li han prohibit volar. Així que per a l'ocasió, va ser Rodrigo Fresán, gran

amic del guardonat, l'encarregat de donar les explicacions després de les ditiràmiques apreciacions dels membres del jurat, convençuts d'estar davant «un dels grans llibres d'aquest any» (Rosa Montero) o un «escriptor extraordinari» (Ricardo Menéndez Salmón).

El oficinista és una novel·la realista en un marc de desolada ciència-ficció, en sintonia amb una cita de Kafka: «A vegades es viuen soledats tan profundes que només admeten

el qualificatiu de russes». En el text, un home gris i sense ambicions, d'estirp dostoievskiana, coneixerà una dona que li farà replantejar-se l'existència. Una barreja de Ballard, Kafka, Philip K. Dick, Gogol i Roberto Arlt amb unes gotes de *Blade Runner* van ser els ingredients detectats en la fórmula del llibre, «estrany però coherent amb l'obra de Saccomanno», segons Fresán.

«És un escriptor pur, autodidacte i molt lector, cosa que en definitiva vol dir que és molt argentí», defineix el seu amic, que coneix Saccomanno des de fa dues dècades, més o menys quan l'autor va decidir abandonar la capital per instal·lar-se a Villa Gesell, un balneari on irradia el seu magisteri. ≡